

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria q[ui]nta post do. de passio[n]e. Textus euangelij Luc. vij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Feria. v. post do. de passione.

poterāt credere q̄ se deū diceret p̄icti
partue p̄ grām dei: q̄d nō est lapidatiōe
dignū: q̄uis se talis deū nō diceret: sed
intēdebat dicere: q̄ vlt̄ sic potat dicit d̄s:
si n̄ excellētiōri mō vt illi credebāt. S̄z
vñ habuerit iudei q̄ ch̄s filii⁹ dei esset:
Rūdet s. Tho. q̄ d̄ns h̄ dixit p̄tialiter
licz nō exp̄sse. q̄ dixit: ego z pat̄ vñ su
mus. z q̄d dedit mī. pat̄. zc. Accipe em̄
naturā ab aliq̄: z esse vñ in natura cuz
eo/rōne filiat̄ōis h̄z. Hec ille. Sed p̄:
q̄ fm̄ h̄. s̄. eēt filii⁹. Dico q̄ loquit̄ de ac
ceptiōe p̄ gñatiōe: q̄ mō solū iudei cre
debāt alicui⁹ naturā alteri coicari: cum
nihil sciret p̄ modū amoris in idēritare
nature pcedere: q̄d est sp̄sūcti. S̄z ite
rū p̄tra: q̄ fm̄ h̄ ignis genit⁹ esset filius
Dico q̄ s. Tho. loquit̄ de acceptiōe na
ture a viuēte: cuiusmōt est d̄s pat̄. Iḡt
nō p̄mo: sed sedo modo videt̄ for̄: māda
rō fm̄ Lbr̄y. dicentē. Interim q̄dez vt
suscept̄ fm̄o: hūilis locut⁹ est. Postea
aūt ad maius eos reduxit: ostēdens q̄ in
nullo minor est p̄re: eū subdit. (Si non
facio opa p̄is mei nolite credere) Hec
ille. Opa aūt p̄is ch̄us appellat ea q̄
nlla facere pōt nisi p̄: vel aliq̄s p̄t eq̄/
lis. (S̄ aūt factō) p̄ria aūtē alia q̄ s̄
solius dei (si mibi). i. p̄t me/ seu p̄pter
p̄ba mea (nō vult̄ credere) me eē deū
(op̄b̄ credite) q̄ apte meā d̄tūstare
loquit̄: q̄ nullū est eūdēritas iudiciū
de rei natura / q̄ p̄ria eius opatio: fm̄
s. Tho. (vt cogit̄: z) p̄ id est (creda
tis: q̄ p̄ in me est: z ego in p̄re) Hila. h̄
est dei filius sum. h̄ est: ego z p̄ vñ su
mus. Est aūt sc̄dū q̄ filii⁹ est in p̄re rōe
sue eētē: q̄. s̄. eētē q̄ est filii⁹ / est i pa
tre eū sit eadē. s̄l̄ rōne relationis. quia
vñ relatiue oppositoy est in alto h̄z in
tellectū. Et s̄l̄ fm̄ originē: q̄ illa origo
est manēs in dicere. Ecōuerso p̄ est in
filio rōne essētie z relatiōis eadē rōe:
z rōne eētē originis. q̄ in p̄bo q̄d d̄r est
omē q̄d p̄bo d̄r. Eadē aūt est rō de sp̄u/
sc̄o. Vnde de his s. Tho. j. p̄e. q. xliij.
Et p̄cordat s. Tho. eū Hila. z Augu.
z Amb. q̄ tenēt p̄em esse in filio z ecō/
uerso. eo q̄ vñ d̄s h̄z est sua eētētia.
z eadē est vñ d̄s z in vtroq̄. Est q̄ p̄

in filio p̄ eētētia idētitate: z p̄ eōl̄itate
ex p̄nti. h̄o p̄o in deo p̄ grē s̄l̄rudnē. z
p̄nter aliter z aliter. Et de h̄ est docuō
mentū morale: de q̄ ait Augu. Nō em̄
sic filii⁹ d̄r. in me est p̄ z ego in illo: quō
possunt dicere hoies. Si em̄ bñ cogita
mus z bñ vtuam⁹ / in deo sumus: z de
in nob̄ est q̄si p̄cipātes ei⁹ grām z illu
miat̄ ab ip̄o. Unigenit⁹ aūt filii⁹ in p̄re
est: z p̄ in illo tanq̄ eōlis. Hec ille.

Feria quinta post do. de passiōe. Tertius euangelij Luc. vij.

Rogabat iesus q̄dā pha
riseus vt māducaret eū
illo: z ingressus domus
pharisei discubuit. Et
ecce mulier q̄ erat in citate pecca
trix: vt coguit q̄ accubisset in
domo pharisei: attulit alaba
str̄ vnguenti: z stās retro sec⁹ pe
des ei⁹: lachrymis cepit rigare
pedes ei⁹: z capillis capitis sui
tergebat: z osculabat̄ pedes ei⁹
z vnguento vngebat. Vidēs aūt
pharise⁹ q̄ vocauerat eū: ait in
tra se di. Hic si esset p̄ha sciret
vtriq̄ q̄ z q̄lis est mulier q̄ tangit
eū: q̄ peccatrix est. Et rūdēs ie
sus dixit ad illū. Simon h̄o r̄i
bi aliq̄d dicere. At ille ait. Mag
dic. Duo debitores erant cui dā
feneratori. Vnus debebat de
narios quingentos: z alius quinq̄
ginta. Nō h̄ntib̄ illis vnde red
derēt: donauit vtriq̄. Quis er
go eū pl⁹ diligit: Rūdens Si
mon dixit. Estimo q̄ is cui pl⁹
donauit. At ille dixit ei. Recte
iudicasti. Et p̄uersus ad mulie
rem dixit Simoni. Vidēs h̄c
mulierem. Intraui in domū tu
am: aquā pedib̄ meis nō dedi
sti. Hec autem lachrymis riga

nit pedes meos: et capillis capitis sui terxit. Osculuz mibi non dedisti. Hec autē ex q̄ itraui non cessauit osculari pedes meos. Deo caput meum nō vnixisti. Hec autē vnguēto vnxit pedes meos: p̄t qd̄ dico tibi: remittetur ei pctā mltā qm̄ dilexit mltū. Cui ar̄ min⁹ dimittit: min⁹ diligit. Dixit ar̄ ad illā. Remittunt tibi pctā tua. Et cepert q̄ simul accūbebāt dicere itra se. Quis est h̄ q̄ etiā pctā dimittit. Dixit autē ad mltierē. Fides tua te saluā fecit: Vade in pace.

Rogabat iesum qui
dam pharise⁹ zc. Lu. vij. Circa cōuersionē Magdalene q̄ in p̄nti euāg. recitat/ tāgunf rria p̄ctā q̄ st. Cōpunctio: Excusatio: z Absolutio. Quantū ad p̄mū scien dū est q̄ sic dr̄ magi hist. ea q̄ h̄c narrāt fm̄ alijs p̄rigerat in nazareth. fz alios p̄o in Bethania: sed tñ vt idē dr̄ z loc⁹ z tps̄ hoz ignozat. Vltimū existio q̄ q̄a dr̄ infra. Et ecce mltier q̄ erat in ciuitate peccatrix. cū nlla citas exp̄maf: hoc de hierlm̄ citate regali debere itelligi. Si tñ ista p̄rigerūt in Bethania / p̄nt dicit cōtingisse in hierlm̄. qz cū Bethania mlt⁹ nus q̄ p̄ duo militaria distaret a hierlm̄ erat q̄si suburbū e⁹. Qz fz c̄bis cōsueuerat p̄dicare in hierlm̄: z hospitari in Bethania: credo Magdalena p̄uersam in hierlm̄ ad fmonē c̄bis: sed postmodū in Bethania i domo auūculi sui Simo nis pharisei z olīm leprosi attulisse cor suū z alabastrū vnguēt: nisi forte Sct⁹ mon tanq̄ potēs dñs palatū dīcat habuisse in hierlm̄. Dr̄ g. (Rogabat Iesum qdā pharise⁹). i. religiosus dīcē a phares qd̄ est diuistio: eo q̄ hitu z cōuersione tales ab alijs distigebant (vt māducarer cū illo) Vtz autē bono vel malo fine iste inuitauerit. ch̄m non est terrū. C̄bis autē māducaute cū pharise

is vt eoz supbiā respiceret. vtz h. z cum publicantis: vt eos ad p̄niam puocaret. Dar. ix. z Lu. v. z cū amicis familiaribus. s. maria / martha / z lazaro: vt eoz amorē nutirer z augerer. Jo. xij. z eoz suis cogitib: vt eoz inoptā suppleret aquā murādo in vinū. vt Joā. ij. Sed cū magi sit iustoz apperēda societās q̄ iniqz. qre dñs zacheū sponte addit: nō autem phariseū apparent iustum nisi inuitat⁹. Ad h̄ dr̄ Gor. ch̄m h̄ fecisse. P̄rio vt ondat q̄ nō egēt q̄ sani sē medico. et Sedōs q̄ dñs pl⁹ diligit hūmilitē pctōrē. I. olīm q̄ iustū supbiū. Vt possit dici q̄ h̄ fuit: qz Zache⁹ nō audebat rogare vt iste pharise⁹. (Et ingrosus domū pharisei) Erat ei c̄bis paup⁹ sō iuitoroz acceptauit (discubuit) qz ei anteq̄ in lect⁹ comedebāt seu ta cētes: vt dr̄ Alehut. iō sedētes ad mēsam dñr ac cūbere / vt recumbere / vel discumbere. (Et ecce mltier q̄ erat i c̄itate) Hec mulier fuit maria Magdalena soroz Lazari z Barthe. vt habes sup feria. vij. post q̄rtā do. q̄da. Sz h̄ nō nomiat. qz fz hoim̄ opintonē adhuc erat peccatrix vt dr̄ Gor. Et hac rōne fm̄ eandē opionem subiungit (peccatrix) fm̄ hoim̄. si opionē: sed iam corā deo iustificata merito p̄ritiōis. Est autē sciendū q̄ Aug. sup illd. j. Cor. xv. inueniūt mlti falsi testes: sic dr̄. Perhorrendū est ne aliqd falsū de deo dicat. licz ad eius laudē p̄t tinere videat: qz nō minor / sed maior forassis scelere in deo laudat falsitas / q̄ vitupef v̄tras. Hec ille. Et idēz dīco de setis. Quidā ḡ ex q̄daz stultra p̄terat re dīcūt Magdalena nō corpe: sed mētē tñ fuisse peccatricē: ex q̄ maḡ incōueniētia sequūt. P̄rio qz p̄uertit san⁹ euāgelij z seroz intellet⁹. Nam Lu. vij. dicit. Maria q̄ vocat magdalene de qua vij. demonia exierāt. i. vicia vniuersa q̄ bus plena fuerat: vt dr̄ glo. Idē dr̄ in rextu z i glo. Dar. vlt. z glo. Hiero. dīcē eā fuisse meretricē. Et in euāg. hōdi. dr̄ peccatrix: qd̄ septura dīcere nō p̄sueuit nisi de publicis pctōrib: Scdm̄: qz rolit pctōib: magna spes ventē: cum ista sit data in exēplū p̄nie: sic Maria v̄t

Feria. v. post do. de passione

go in exēplū innocētie. S; qre fuit ita peccatrix: Nam sic dicitur brūs Ginec. xij. annis fuit in voluptatib;. Ad h dicit q tria habuit q cōsueuerūt mlierib; eē cā ruine. Prio z pncipalr habuit libertatē post parētū mortē. Secdo habuit diuitias z delicias. Tertio d; habuisse pulcritudinē. Martha autē lz etiā ista habuerit: sp tū fuit pgo fm brīm Ginec. qz fuit ista. Nā fm Amb. fuit illa q xij. annis fluxū sanguis passa est: qzuls forte qdē fuerit Martha: s; nō ista. Et etiā qz suum castrū fuit tanq; hospitale pauper;. Deus em z naturalē pietatē z meritū ac supplicatiōes pauper; suoz libenter aspicit. Fuit etiā religiosa. i. pharisea fm alijs (vt cogit qz iesus accubisset i domo pharisei) cōpuncta: z vt creditur ad pdicatiōes chii (artulit alabastrū vnguenti). i. vnguentū pētū i vno vase d alabastrō. Est at sic d; Beda: alabastrū gen^o marmoris varij coloris qd optime fuit vnguentū. Cōsueuit at vt rēgiōis illi^o varijs vnguentis vt p cozpoz recreatiōe z solatiō. Ista q; mulier corde cōpuncta: post fmonē statim venit ad chm re fouēdū vnguenti q ad cozp^o z solandū lachrymis q ad aiaz q pētōz sitiebat salutē. Greg. i omel. Quia em hec mlier turpitudis sue maculas aspexit lauāda ad fontem misericordie cucurrit. Nō iussa vēr: z iuuātes nō erubuit. Nā qz semetipaz fuit erubescere int^o nūhil eē credidit qd verecūdaret for;. Di scite q dolore ardet: q flere etiā int^o epulas nō erubescit. Hec ille. Greg. nise. In se indignitatē suā ostendēs stabat post tergū: detectis luminib; effusa coma: pedes amplectēs: lachrymis eos pfundēs reb; tristē animū ondebāt ventā implo/rās. Hec ille. Un se qd (z stans retro se) cus pedes ei^o: lachrymis) Hec brā peccatrix fuit valde lachrymosa. Nā habuit lachrymas cōpassiōis i morte fris: q chm induxerūt ad stētū z suscitatiōē Lazari. Et lachrymas doloris i morte chii: cū fuerit int^o mlieres q illū stendo se qbant ad crucē: de qb; Lu. xij. q indurēt chm ad cōpassiōē vt diceret. Filie hierim nolite flere zc. Habuit et

lachrymas amoris post chii mortem: vt p; Jo. xx. q meruerūt angelicā vifione z chii pma apparitiōez. Habuit z lachrymas cōpunctiōis d; qb; d; h; q meruerūt absolutiōez a tot scelerib;. Sed q; (cepit rigare pedes ei^o) fatigatos ex itinere: z d; turpatos ex puluere. Utz p; chis discalciat^o incederet: dicit q nō vt habes dñica qra aduēt^o. Esti dicit q ista mlier pedes chii nudos attraxit ut. Dico q eos potuit ipa nudasse siue habuerit pfecta calciamēta siue sandalia q st calciamēta pauper; i illa regitōe: vt d; s. Tho. sup Bar. (z capill capiti sui tergebat) Int oēs ei^o capillos isti soli q chis tetigerit manēt incorrupti (z vnguentū vngent) S; z: Nā cū eēt scā et duota: chis dixit ei: nolī me tāgere Jo. xx. Quare q nūc se tāgi pmitit ab ea: Ad h d; Boira: q tūc chis voluit ondere se eē altior stat^o qz credebat z maior reuerētia dignū dū eēt glificat^o. Et nora fz Beda q sel vngit maria pedes chii i domo pharisei: z sel caput in domo ppa. Jo. xij. imo vt ibi p; et tūc vngit pedes ei^o. Ista mlier sp chii pedib; fuit affecta: nec miz qz istis pedib; oia subiecta st. fm illd ps. Omnia subiecta st sub pedib; ei^o. Secdo: qz ipi mare q; trā calcauerūt. vt p; Bar. xij. Tertio: qz ad tactū eoz fuit absoluta a pena z culpa: z scificata: vt h parz. Quarto: qz p nra eruditōe st discurredo fatigati: fm illd Jo. iij. Iesus fatigat^o ex itinere se debet sic sup fontē. Quito: qz p nra re dēpitiōe fuerūt vulnerati: fm illd ps. Foderūt ma. me. z pe. meos zc. Grego. Dcul ei treua zcupierat: s; h tā p penitentiā pterēs flebat. Capillos ad cōpositiōē vult^o exhibuerat: s; tam capill lachrymas tergebat. Un se qd (z capillis capiti sui tergebat) ore supba dixerat: s; pedes dñi osculās h i redēptoz sui vestigia figebat. Un se qd (z osculabat pedes ei^o) Vnguentū sibi p odore sue carnis adhibuit. Qd q sibi turpēt exhibuerat: h iā deo laudabilr offerrebat. Un se qd (Et vnguentū vngent) Quoz q in se habuit oblectamēta: tot d se inuent holocausta. Couertit ad p; turū numer:

nūc crimīnū vt totū fūret deo ī pnia: qđ ex se deū p̄pserat ī culpa. hec ille
 Lbr̄y. Et hec qđē q̄ dīca sūt agebant
 exteri: q̄ p̄o reuoluebat et̄ int̄tio ml̄
 ta feruētiora hīs erāt: q̄ sol̄ de^o īspiciē
 ebat. Hec ille. In hac p̄te ē morale dō
 cumētū p̄ p̄tōrīb: vt d̄ venia nō despe
 rēt dūmō imitari velūt Magdalenā:
 sic ī culpa: ita z ī pnia. De hoc Bern.
 sup̄ Lan̄. fmo. iij. Fleuit amare: z d̄ in
 rimis v̄s̄crib̄ lōga susp̄rta crabēs sa
 lutarib̄ itra se p̄cussa singulib̄: felleos
 hūores euomuit. Hūc̄ igit̄ br̄e penitē
 tīs exēplo p̄sternere z tu o misera: vt de
 sinas eē misera. Prosternere z tu ī fra:
 amplectere pedes: placa oscul: rīga la
 chrymīs: q̄b̄ tñ n̄ illū laues: s̄ te: z fias
 vna d̄ grege tonfar̄ q̄ ascēdūt d̄ lauacro
 Quātū ad scōz rāgī ex̄ (Hec ille.
 cū factio quā ch̄s p̄ se z magdalena fac
 phariseo d̄ vtroq̄ male sentiēt: cum d̄
 Gl̄des aut̄ pharise^o q̄ vocauerat eū) q̄
 sc̄z permitteret suos pedes attrerari a
 meretrice (alt̄ itra se dīcēs. Hic si esset
 p̄pha) vt d̄ (sc̄ret vtīq̄ q̄ z q̄līs ē ml̄ter
 q̄ rāgīt eū: q̄ peccatī ē) Ex h̄ aut̄ parz
 falsū eē qđ d̄ magdalenā sola mēte pec
 casse. q̄z iste h̄ nesciuit. Iste at̄ phari
 se^o d̄spiciēbat magdalenā rāq̄ peccatī
 ē: z d̄m rāq̄ n̄ eēt p̄pha: z circa verūq̄
 d̄spiciēbat. Circa magdalenā qđem: q̄z
 nesciebat eā eē iustificatā: z ei fuisse ml̄
 ra p̄ctā dimissa: qđ tñ cogitare debuiss̄
 singulib̄ ei^o z lachrymīs. Circa ch̄m
 p̄o: q̄z ch̄s n̄ solū sciebat eā fuisse pecca
 trice: s̄z et̄ esse penitētē: z dato q̄ illā nō
 agnouisset: adhuc poruit fuisse p̄pha: q̄z
 p̄phete n̄ sciūt oīa. Tñ z Helise^o ī Gra
 bat p̄pter qđ sunamis^o ml̄ter teneret pe
 des ei^o. iij. Reg. iij. z dixit. Aīa ei^o In
 amaritudie ē: z d̄ns celauit a me. Ch̄s
 q̄z s̄l̄ v̄rūq̄ excusar: cū subdit̄ (z rīdēs)
 cogitatōi fm̄ glo. q̄z itra se pharise^o lo
 q̄bat (sc̄l̄) dixit ad illū: Simō habeo t̄i
 bi alīqd̄ dīcere. At ille) fm̄ glo. fact^o ar
 tent^o ex p̄bo d̄nt̄ (alt̄: mgr̄ dic) Subiū
 xit at̄ d̄ns pabolā vt p̄ueniēt^o p̄ phari
 seū ex ei^o r̄n̄s̄ōe pcludat dī. (Duo d̄b̄i
 tores erāt cuidā feneratori) Est at̄ scien
 dū fm̄ Lbr̄y. q̄ ī pabolis̄ n̄ op̄z omīa
 scrutari z cutusibz p̄bi sumere sensū: s̄z

suffic̄ attendere qđ ch̄s itēdat. Per h̄c
 q̄ pabolā n̄ intēdit̄ n̄s̄l̄ q̄ sic hō aliqñ re
 laxat mal^o z m̄n^o d̄bitū peccat̄. Si tñ
 hec pabolā p̄ oīa d̄z expōnt̄ dicamus: q̄
 duo d̄bitores s̄t duo p̄tōr̄es. Fenerator
 at̄ dupl̄r̄ accl̄p̄t. Vno mō p̄ v̄s̄urario.
 Alio mō p̄ v̄ro m̄s̄cōle q̄ p̄ mutuar.
 Nā et̄ fen^o nō solū fcar v̄s̄urā: sed aliqñ
 stat p̄ mutuo: iuxta illd̄ Deut. xv. Fene
 rarer̄ q̄cibz ml̄t̄: z ī p̄a n̄llo accipies
 fen^o. Iste q̄ fenerator: ē de^o v̄troq̄ mō:
 q̄z mutuauit nob̄ oīa v̄oā n̄lta: z p̄rū
 ta. z adq̄s̄ta: z fortuna: q̄ si nō reddim^o
 et̄ recoḡscēdo nos ab ip̄o ista possidere
 z regrat̄ādo ei: sum^o pene d̄bitores.
 Exigit et̄ a nob̄ rōnē n̄ solū de recoḡn̄
 t̄ōe doni mutuari: sed etiā de v̄s̄u eius.
 Tñ si donis ei^o n̄ v̄s̄imur ad gl̄iaz ei^o:
 qđ ē v̄sum eoz soluere: p̄h̄m^o d̄bitū pe
 ne. Et tñ n̄s̄bilomin^o d̄z fenerator: etiāz
 scōdo mō: q̄z ad v̄s̄it̄atē suā n̄s̄bil̄ exigit
 p̄ t̄i v̄s̄u: s̄z solū ad v̄s̄it̄atē n̄fam: vel p̄
 bono iusticie. (v̄n^o d̄bebat d̄narios q̄n̄
 gētos: alt̄) s̄. q̄ m̄n^o peccauerat (q̄n̄q̄
 ta) T̄it^o. q. d. Neq̄z tu o simō abiq̄ d̄b̄i
 to es. Quid igit̄ si ī pauciozibz teneris.
 Nō sup̄bias: q̄z tu q̄z venia eges. Hec
 ille. (n̄ h̄ribz ill̄ v̄n redderēt. Glo. Pul
 lus ei p̄r p̄ seip̄m a d̄b̄ito p̄cti l̄bari: ml̄
 si diuina gr̄a venia p̄sc̄q̄t. Hec ille. Hoc
 at̄ ē p̄p̄ duo: vt p̄z p̄ s̄. Tho. iij. vil. xv.
 P̄rio: q̄z opa n̄ra sine charitate n̄ sūt sa
 tisfactoria s̄c̄ neq̄ accepta d̄o: charita
 tē at̄ a nob̄ h̄ie n̄ possum^o sine diuio au
 xilio. Et dato q̄ eā habeam^o: adhuc s̄z
 aliq̄s n̄ possum^o satisfaccere d̄o p̄ eq̄l̄ta
 tē simpl̄r̄ seu q̄ntitat̄: s̄z solū p̄ eq̄l̄tatē
 p̄p̄tōr̄is ex acceptatōe diuine m̄s̄cōle
 (donauit v̄r̄s̄q̄) D̄z de^o nob̄ donare d̄
 bitū pene p̄ p̄ctis ml̄tip̄l̄r̄. P̄rio q̄n̄ ad
 p̄mū p̄rtitōis gemitū penā efnā infer
 nale cōmūrat ī sp̄ale purgatorij. Scōdo
 q̄n̄ penā purgatoriā cōmūrat ī mūdānā
 quā. s̄. h̄ possum^o explere. Tertio q̄n̄ alī
 qđ satisfactoriū op̄ facim^o: z de^o illd̄ ex
 sua m̄s̄cōdia acceptat. s̄z illd̄ nō suffic̄it
 set ad eq̄l̄tatē iustā faciendā. Quarto
 q̄n̄ rogam^o eū vt nob̄ illd̄ dimittat̄ T̄uc
 ei sp̄ aut totū aut p̄tē remittit: v̄l p̄ v̄iā
 ipetratiōis v̄l p̄ v̄iā meriti. Vtroq̄ em̄
 mō p̄ reatū ozo opat̄: sed p̄m^o ē ei p̄ p̄o

cor d̄t̄ip̄ nō d̄c̄

Feria. v. post do. de passione.

scds po est cōs ei z oib; opib; bonis fa
 ct; i gra saltē rōe pene adiūctē (qs ḡ cū
 pl^o dī.) . l. ḡs hz pl^o cām diligēdi; (rñdēs
 ar simō) aprū credēs qd dicebat ei: z ne
 scēs qd se dicitur cēt (dixit.) Etio qz
 is cui pl^o dona.) Bre. in ho. Qua in re
 norādū est: qz dū sua snia pharise^o pūm
 cit: qū frenetic^o funē portat ex q̄ liget.
 Hec ille. (At il. dixit. rec. iudi.) Sz ḡ:
 Nā Aug. v^o dicere vt ei iponit Gor. q
 mltō ardēt^o diligere debes eū q̄ flagi
 tios ad se puerūs qūq; dimitit si in ea
 re cadere nō pūmstr. Et rñdet idē q̄ pec
 cator pl^o tenet ex dīmīssō: z inocēs plus
 ex omīssō. z cetis pib; maior rō dilectio
 nis ē in omīssō q̄ i dīmīssō. sic melior ē
 star^o inocēs q̄ peccāris: cetis pib;. Vd
 ḡ dī: cui min^o dīmīssō: min^o diligit: in/
 telligit cetis pib;. alioqn b. ḡgo minus
 oib; hoib; diligeret deū. Ad intellectū
 po seqntiū scēdū ē q̄ i pco duo st. s. cul
 pa z reatus / siue obligatio pene: z q̄ ad
 vry q̄ dō remittit pēn: s; nō sp. s. Nā
 q̄ ad culpā stari remittit in pmo p̄trō
 nis gemitu. post quē stari aliqn obliga
 tio ad penaz mltō rpe donec satisfactio
 ppleat. Dilectio ḡ q̄ pctō: deū diligit ē
 cā remīssōis pcti q̄ ad penā. vt de se pla
 nū ē. Vry po sit etiā cā q̄ ad remīssōne
 culpe: distinguendū est. Si ei dilectio
 rpe seq̄ remīssōne culpe nō ē cā ei^o: s; z
 eḡrio: dū hō cogitās sibi esse mltā pctā
 dīmīssa accēdit in dei amorē. Si po sit
 sū cū ea: pura in instāti iustificatiōis et
 remīssōis culpe: sic duplex est tibi dile/
 ctio. s. habitual: q̄ est pncptū diligēdi/
 siue sit charitas siue aliō. z Actual: q̄ ē
 act^o a volūrate elicī: q̄ volūtas vere
 stat pctm z deuz amat. Sic ḡ remīssō
 pcti est cā mltalis hitual dilectiois. s; z
 eḡrio dilectio ista ē cā remīssōis forma
 lis: z aliq̄ mō efficiēs z final. Actualis
 ar dilectio ē cā mltalis hitual dilectio
 nis: z eḡrio illa ē hui^o cā formal z effe/
 ctua: z final. Dispo em se tenet ex pre
 cāe mltalis respectu forme ad quā dis
 ponit. Est autē remīssō culpe dispo ad
 grām z charitatē. In eodē ḡ instāti iu/
 stificatiōis s; ista ordiata fm ordīne na
 ture. s. mor^o lib. ar. in pctm qd dēstaf.

z mor^o li. ar. i deū: q̄ lz sit acc^o stōi: tñ hz
 ānerā actualē volūtat; dilectōez. z tñ
 est tibi remīssō culpe. q̄to infusio grē.
 Primē cā mltalis scdi. scdm trū. trūz
 q̄rti. q̄rtū po est cā formal z efficiēs: et
 final trū: z trū scdi: z scdm pmi. Qz ei
 efficiēs z finis cū forma coincidūt i idē
 nūero vel specie: qd pcedit formal: pce
 dit ē effectiue: in q̄rtū ē silitudo forme
 agēt. z finalr in q̄rtū pncptat; inrendit
 Vnde de his oib; s. Tho. iij. dist. xvij.
 Ebis ḡ ex pdcā pabola vult duo i ferre
 Prim q̄ maria mltā dilexit chm dile/
 ctōe p̄nte rpe remīssōz culpe: qz se mlt
 ta debita debuisse ḡscēbat: s; q̄ ei mlt
 ta pctā tpe q̄ ad penā dīmīsserat. p̄t p̄dō
 ctā ei^o dilectōez. Prim autē hoz chis de
 clarat p sū dilectōis: cū dī (z puer. ad
 mlierē) vt eā p̄solaret suo dulci aspectu
 q̄ tā diu plorabat (dixit simoni) vt cog
 sceret q̄pua dilectōis sū tpe dno ex hī
 buiss; (vides hāc mlt.) q. v. Vides qdē
 ad corp^o: s; nō q̄ ad aiām. Tu ei existit
 mas eā magnā peccatricē. z ego tibi di
 co q̄ q̄to fuit maior i pctō: raro nūc est
 maior i amore: qz videt saltē p spez sibi
 dīmīssa ec mltā q̄ dēbat. Et vt noueris
 q̄ valde diligit z pl^o re q̄ pauciora pmi
 sisti: saltē fm iudiciū tuū audī. (Intra.
 i do. r. aquā pe. me. nō dedi.) qd tñ face/
 re debueras: z rōe laudabil; p̄suerudis:
 z rōe necitat;. vñ Abiāā Gen. xvij. di
 cebat angel; ḡs hoies credebat: vel salū
 tem ad ḡs sic ad hoies hospites se habe
 bat. Afferā pauxillū aq̄ z lauent pedes
 vñ. Et. j. Tim. v. Si scōz pedes lauit.
 (Hec autē lachry. riga. pe. meos: z capil
 lis suis terst) qd est signum magni ad
 me amoris. Titus. Facilis est vius aq̄
 rum: nō est facilis lachrymarū effusio.
 Hec ille. (Oculū mibi nō dedisti) qd
 tñ facere debuisti fm laudabilē cōsuetu
 dinē z in signū amor;. iuxta illō Rom.
 vñ. Salutate inuicē in osculo scō. Hec
 autē ex q̄ intrauit / nō cessat osculari pedes
 meos) in quo magnū feruorē ostēdit: qz
 osculabat diu. qz ex quo intrauit z cōt
 nue: qz nō cessat. z humilr: quia pedes.
 (Oleo caput meū nō unxisti) qd tñ fa
 cere debueras rōne cōsuetudinē z ne q̄

cessitat: et in signū hilaritat: q̄ dicit esse in
 hospitalitate (hec aut vnguēto) q̄d me
 li⁹ est oleo (vngit pedes meos) q̄ sc̄ capi
 re min⁹ digni. Ecce ḡ q̄ ip̄a mltā dilti
 git. Greg. Probatō dilectiōis est exhi
 bitio v̄pis. Est aut in hac pre doemē
 tū morale q̄ sic dicit Greg. Vera iusticia
 p̄passiōe h̄: falsa p̄o deditōez. Gre.
 Ecce pharise⁹ pacit ap̄d se sup̄b: et fal
 laciū iust⁹: egrū resp̄hēdit de egritudine:
 medicū de subuētiōe. Hec p̄fecto mul
 er si ad pedes pharisei venisset: calcib⁹
 repulsa discederet. Inq̄nari ei se alieno
 pctō crederet: q̄ h̄c se sua iusticia non
 replebat. Sic et q̄dā sacerdoti officio p̄
 diti si q̄d forrasse iuste extert⁹ vel renuit
 egerit: p̄tin⁹ subiectos despiciūt: et pec
 catores q̄sq̄ in plebe positos dedignā
 t. Hec est aut yr cū pctōres q̄sq̄ sp̄cici
 mus/nosmetip̄os pus i illoz calamita
 te de fiam⁹. q̄ forrasse i silib⁹ aut lapsi
 sum⁹: aut labi possum⁹. Et infra. Distri
 ctionē debem⁹ v̄c̄ijs: cōpassiōe nature
 Si em̄ feriendus est peccator: nutrien
 dus est p̄tinus. Hec ille.

Horat⁹ etiā p̄ pedes saluatoris sc̄a
 tur paupes: q̄ sc̄ inferioz ps̄ corp̄s my
 stici p̄ detectionē: et cruci affixi p̄ afflicti
 onem. Magdalenā p̄o fecit diuitē vo
 lentē cōseq̄ veniā et gr̄am ac gl̄iam. Dz
 ḡ dicit stare secus istos pedes p̄ amici
 ciā et familiaritatē: yr ad eū possint se
 cure et facile accedere. Luc. xvj. Facte
 vob̄ amicos de māmōna iniquitatis. Et
 rigare lachrymis p̄ p̄passiōe. Job. ix.
 flebā quondā sup̄ eo q̄ afflic⁹ erat et cō
 partebat aīa mea paup̄i. Quo p̄ de ali
 qb⁹ dicit Jaco. v. Nōne diuites opp̄mūt
 vos p̄ potentā: Et capillis tergere p̄
 tp̄aliū coicardem. Job. xxxj. Si come
 di bucellā sol⁹. Et dare osculū p̄ blan
 dam allocutiōez. Prouerb. xvj. Cōgre
 gatiōis paup̄ez affabilē te facito. Et vn
 gere vngēto p̄ miserēdi hilaritatē. Ec
 cl. xvij. In di dato hilarē fac vultū tu
 um. Quantū ad fr̄iū tangit absolu
 tio quā ch̄is peccatit̄ exhibuit: nō q̄
 dem absoluēdo a culpa: a q̄ iā p̄cedētē
 p̄niā erat absoluta: sed a pene reatu.
 Jō seq̄ (Prop̄ q̄ dico tibi) o simon

(remittit ei pctā mltā) q̄ ad penā (qm̄
 dilexit mltā) p̄siderans magnitudinē
 pctōz sibi dimissoz q̄ ad culpā. Chry⁹.
 Nā q̄ vehement se ingesserit malis: rur
 sus et bonis vehement insistit: p̄sc̄ ad
 q̄r debita se obligauerit. Hec ille. Gre.
 in ho. Tāto ḡ ampl⁹ pcti rubigo cōsu
 mit: q̄to pctōis cor maḡ charitat⁹ igne
 cōcremat. Hec ille. (Qui aut min⁹ dicit
 mittit) q̄ ad culpā (min⁹ diltat) sic tu
 is etiā min⁹ dimittit tibi q̄ ad penam.
 (Dixit aut ad illā) q̄ iā alacrioz p̄b̄ et⁹
 erat effecta (Dimittunt) .i. sc̄o tibi
 esse dimissa pus: sed nūc dimittit. .i. dicit
 missa esse nūciant (pctā tua) Corra: si
 pctā sc̄ et dimissa: adhuc illa hūit. Ad
 h̄ dico q̄ pctā dñr dimittit q̄ ad penā ad
 similitudinē debiti materialis. Qū em̄ q̄s
 liberat ab exburfatione pecunte / dicit
 debiti remittit / cū nō remaneat in eo de
 bitū: sed pecunta q̄ soluendū erat debi
 tū. Et sic etiā pena remittit: nō q̄ sit in
 eo cui remittit: sed q̄ eā soluere nō co
 git. vel q̄ in eo remanet illd̄ q̄d p̄ penā
 dedisset: aut q̄ se puasset. pura auruz in
 bursa. et q̄es in sensib⁹ ac mēbris coipo
 reis. Si sc̄ remittit culpā: nō p̄seueret
 in eo in q̄ erat: sed q̄ p̄ ea non dabit q̄s
 penas etnas oāni et sensus. (Et ceperit
 q̄ sil̄ accūbebant) et nō intelligebat q̄
 de⁹ erat q̄ loq̄bat (dicere itra se. Quis
 est h̄ q̄ etiā pctā dimittit) q̄d soli⁹ dei:
 in quē pctā cōmittit. Ch̄is p̄o ad istos
 nō respexit: q̄ scandalizabant p̄ suas
 passiōes qb̄ tenebant / ne deū illū ag
 scerēt. Greg. in hom. Celestis medicus
 egros nō respicit: q̄s ē de medicamēto
 fieri desitōez vider. Eaz aut quā sana
 uerat p̄ pietat⁹ sue sniaz p̄firmat. Hec
 ille. Un̄ sequit (Dixit aut ad mulierē.
 Fides tua te saluā fecit) dispositiue et
 ex cōgruo: sic et ego p̄fectiue et efficiēt.
 (vade in pace) .i. in iusticia / seu cū iusti
 cia. Theo. Iusticia est par hois ad deū
 sic pctm̄ est in iusticia inter deū et hoim.
 Hec ille. In hac parte est documentū
 de quo ait Chry⁹. Opus est nobis fer
 uētī aīa: q̄ nihil ipedit hoim fieri ma
 gnū. Alis ḡ cōstitutus in pctis desper
 nemo p̄uolus dormitet neq̄ cōfidat.

Feria. VI. post do. de passione.

Sepe em meretriz pcedet eu. Nec ille diffidar. Possibile naqz est eum etia p: mos supare. Hec ille. Est z aliid. Nam lachryme pnie in maria habuerit multi plice effectru. Pmo fm Grego. lortone pscie vr dicitu est. Scdo qz aim ei? fecerunt serenū z tranqllū. Chry. Sic vbi vehemēs imber pūpit sic serenitas: sic lachrymis effusis appet tranqllitas: et perit caligo reatuuz. Hec ille. Tertio: qz sūmererūt oia pēa ei? ps. Corribu lasti capira zc. Quarto: qz abinde pacē habuit chio remittēte in pace. Pacem inqz in cōscia q de celo eam in tanta cōsolatiōe pstituit vr sp voluisset esse sola ne ab illa infiori pōlatiōe distraberet. Prouer. xv. Secura mens qst iuge cōiuiuiū. Vltra alia pntentia ad istam sanctā habes infra post pasca super illo euangēlio. Varta stabat zc.

Feria. vi. post do. de passione.
Textus euage. Joā cap. xi.

Collegerūt pōrifices et pharisei conciliū z dicebant. Quid facimus: qz hie hō mlta signa facit: Si dimittim? eū sic omēs credent in eū. Et venient romani: z tollent nostrū locū z gentem. Vnus aut ex ipis eatphas noie cū esset pōrifex anni illi? dixit illis. Vos nescitis quicqz nec cogitatz: qz expedit vobis vr vn? moriat hō pro poplo: z nō tota gens peat. Hoc aut a semetipō nō dixit: sed cū esset pōrifex anni illi? pphetavit: qz iesus mortur? erat pro gente. Et non tm pro gēte: sed vr filios dei q erāt dispō: cōgregaret in vnu. Ab illo ergo die cogitauerūt vr interficerēt eū. Iesus g nō in palam ambulabat apō iudeos: sed abiit in regionē iuxta desertū in ciuitatez que dicit Estrem: et ibi

morabat cum discipulis suis.

Collegerūt pūcipes z pharisei cōc. zc. Jo. xi. In pnti euāg. in q agit de cōsilio habito sup morte chī trīa pūcra rangunt: que sunt Consultatio: De terminatio: z occultatio.

Quantū ad pūm sciendū est q vr haberur ex textu euangēlistaz: z expōse ex magro histo. bis fuit factū cōsiliū sup morte chī. Pmo post Lazari resuscitatonē statim. i. die sequēt siue sabba: to ante dñicam de passione. vel in ipsa dñica fm aliqz. Vñ extunc incipimus memoriā de passione. Scdo feria quarta ante passiōē eius in atrio Caiphe. Quia em chīus pdicauerat. nō me vlt debitis amodo zc. cogitauerunt vr recedere veller. ideoqz fecerūt cōsiliū: in q interfuit iudas. De pmo autē agit in pnti euāgēlio: Circa qd etiā notandū est: q vr dr brūs Joānes qdaz ex iudeis q interfucit suscitatonē Lazari/ abierūt ad phariseos ad nūcianduz eis miraculū: bono fine fm aliqz vr cōuerterent. vel fm alios malo fine / vr illud miraculū sil cū chio extingueret. Dicitur g. (Collegerunt). i. statim audita morte ac suscitatioe Lazari. (pōrifices) .i. sūmī sacerdotes: q. xxiij. erant maioris auctoritatē q alij simplices sacerdotes: inf qz tm erat semp vnus pncipalis (z pharisei) q apud pplm erāt maioris scitatis q alij religiosi (cōciliū). i. oēs pncipales ppli / vel ciuitatz hierlm (ad uersus iesum: vr. i. cum inficerēt: quia miraculū factū in Lazaro multū diuulgabat. Chry. Unde opreret stupere z admirari audito miraclo cogitant inficere eū q mortuū suscitauit. Hec ille.

Sciendū est aut q pharisei de tribu Symeon pro maiori pre fuerūt: qz ex illa tribu in ituz habuit illa secta. vr dicit Tho. Sacerdotes ho de tribu Leui vr dr Hiero. sup Esa. ideo in eis fm s. Tho. impleta est illa pphētia Gen. pē nul. Symeon z Leui frēs vasa iniquitatz b. illātia: in pccatū eoz nō veiat aia mea